

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 275

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 18 aprilie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
125. — Lege pentru ratificarea Acordului dintre România și Bosnia și Herțegovina privind comerțul și colaborarea economică, semnat la București la 14 mai 2002	2	172. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor privind normele de bonitare și certificare a hameiului	10–14
Acord între România și Bosnia și Herțegovina privind comerțul și colaborarea economică	2–3	211. — Ordin al ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței pentru aprobarea Reglementărilor privind condițiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească vehiculele rutiere în vederea admiterii în circulație pe drumurile publice din România — RNTR 2	15
199. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre România și Bosnia și Herțegovina privind comerțul și colaborarea economică, semnat la București la 14 mai 2002	4	ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		16. — Ordin al președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare pentru aprobarea Instrucțiunilor nr. 2/2003 de modificare a Instrucțiunilor nr. 4/1999 privind calculul activului net al societăților de investiții financiare	15–16
Decizia nr. 124 din 27 martie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni	4–7		
Decizia nr. 127 din 27 martie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice	7–9		

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru ratificarea Acordului dintre România și Bosnia și Herțegovina privind comerțul și colaborarea economică, semnat la București la 14 mai 2002

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre România și Bosnia și Herțegovina privind comerțul și colaborarea economică, semnat la București la 14 mai 2002.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 19 decembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 25 martie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 11 aprilie 2003.
Nr. 125.

ACORD

între România și Bosnia și Herțegovina privind comerțul și colaborarea economică

România și Bosnia și Herțegovina, denumite în continuare *părți contractante*, ținând cont de intenția României și a Bosniei și Herțegovinei de a participa activ la procesul de integrare economică în Europa, dorind să promoveze și să dezvolte relațiile economice și comerciale dintre ele, ferm convinse de necesitatea unei cooperări permanente și efectiv avantajoase pentru ambele părți contractante, și ținând cont de principiile Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), au stabilit următoarele:

ARTICOLUL 1

Părțile contractante vor întreprinde toate măsurile corespunzătoare, în baza legilor și reglementărilor în vigoare în fiecare dintre țările respective, pentru intensificarea și dezvoltarea relațiilor comerciale și cooperarea economică dintre ele.

ARTICOLUL 2

Părțile contractante își vor acorda reciproc tratamentul națiunii cele mai favorizate în toate situațiile ce privesc comerțul cu produse originare din teritoriile celor două țări.

ARTICOLUL 3

Prevederile art. 2 nu se vor aplica totuși asupra:

1. avantajelor pe care părțile contractante le acordă sau le vor acorda în viitor țărilor vecine în scopul facilitării traficului la frontieră;

2. avantajelor pe care părțile contractante le acordă sau le vor acorda în viitor țărilor terțe în baza acordurilor privind stabilirea unei uniuni vamale sau zone de comerț liber ori în baza unor eventuale acorduri interimare ce ar conduce la formarea de uniuni vamale sau zone de comerț liber, pe care partea contractantă respectivă le va încheia.

ARTICOLUL 4

Importul și exportul produselor se vor desfășura în conformitate cu legile și reglementările în vigoare în fiecare țară, cu practicile de comerț internațional și în baza contractelor încheiate între persoane fizice și/sau juridice din cele două țări.

ARTICOLUL 5

În vederea atingerii obiectivelor acestui acord, părțile contractante vor încuraja și vor facilita următoarele activități ale organizațiilor și societăților din cele două țări:

a) organizarea de întâlniri de afaceri, de misiuni economice, târguri și expoziții comerciale și industriale, seminarii și colocvii;

b) schimbul de informații și de experiență privind comerțul lor exterior;

c) cooperarea pentru identificarea posibilității de lărgire a accesului pe terțe piețe;

d) identificarea problemelor ce stânjenesc cooperarea comercială bilaterală și recomandarea de soluții care ar putea ajuta la lărgirea accesului pe piețele țărilor respective.

ARTICOLUL 6

Sub rezerva propriilor legi și reglementări în vigoare, fiecare parte contractantă poate scuti de la plata taxelor vamale și a altor taxe următoarele articole:

a) mărfuri și materiale pentru târguri și expoziții, care nu sunt pentru vânzare;

b) mostre fără valoare comercială, care urmează a fi folosite ca atare;

c) materiale publicitare fără valoare comercială.

ARTICOLUL 7

Toate plățile ce au loc în baza acestui acord vor fi efectuate în valută liber convertibilă, în conformitate cu reglementările de schimb valutar în vigoare în fiecare țară.

ARTICOLUL 8

Ținând cont de importanța sectorului bancar în dezvoltarea activităților bilaterale economice și comerciale, părțile contractante sunt de acord să promoveze cooperarea dintre băncile din țările lor, în spiritul legilor și reglementărilor în vigoare în fiecare dintre cele două țări.

ARTICOLUL 9

Persoanele fizice și juridice ale unei părți contractante vor fi libere să importe și/sau să exporte produse din/pe teritoriul celeilalte părți contractante, în baza oricăror forme de cooperare în afaceri recunoscute pe plan internațional, în conformitate cu legile și reglementările în vigoare în fiecare dintre cele două țări.

ARTICOLUL 10

Tranzitul pe teritoriul fiecăreia dintre cele două părți contractante va fi liber, utilizându-se cea mai convenabilă rută pentru tranzitul internațional, pentru traficul în tranzit spre/sau din teritoriul celeilalte părți contractante, în conformitate cu legile și reglementările în vigoare în fiecare țară.

ARTICOLUL 11

1. Pentru a facilita punerea în aplicare a prezentului acord, părțile contractante au stabilit crearea unei comisii mixte cuprinzând reprezentanți ai autorităților din cele două țări. Comisia mixtă se va întruni alternativ, în România și în Bosnia și Herțegovina, în perioada stabilită de cele două părți contractante.

Pentru România,
Adrian Năstase,
prim-ministru

2. Comisia mixtă:

a) va analiza aplicarea prezentului acord;

b) va identifica posibilități de creștere și diversificare a relațiilor comerciale bilaterale între cele două țări;

c) va transmite și va studia propuneri adecvate, în scopul de a recomanda părților contractante măsuri pentru dezvoltarea dinamică a cooperării comerciale;

d) va discuta orice alte probleme rezultând din prezentul acord.

3. Sub rezerva aprobării ambelor autorități, reprezentanții companiilor, organizațiilor economice sau financiare pot participa la lucrările Comisiei mixte. Comisia mixtă va stabili regulile și procedurile unei asemenea participări.

ARTICOLUL 12

1. Prezentul acord poate fi modificat sau amendat prin negocieri directe, care se pot organiza la propunerea oricăreia dintre părțile contractante.

2. Amendamentele astfel convenite vor intra în vigoare potrivit procedurilor prevăzute la art. 14 paragraful 1.

3. Amendamentele sau modificările prezentului acord nu vor aduce atingere contractelor încheiate anterior între persoanele fizice și/sau juridice din cele două țări în baza prevederilor acestuia.

ARTICOLUL 13

Orice divergență între părțile contractante referitor la interpretarea punerii în aplicare a prezentului acord va fi rezolvată pe cale amicală, prin consultări și negocieri, într-o perioadă rezonabilă.

ARTICOLUL 14

1. Prezentul acord va intra în vigoare la data primirii ultimei notificări prin care cele două părți contractante se informează reciproc despre îndeplinirea procedurilor legale interne, necesare intrării în vigoare a acestuia.

2. Prezentul acord se încheie pentru o perioadă de 5 ani și va fi prelungit, în mod tacit, pe noi perioade de câte un an, dacă nici una dintre părțile contractante nu îl denunță potrivit procedurilor prevăzute la paragraful 3.

3. Oricare parte contractantă poate denunța prezentul acord printr-o notificare scrisă, adresată celeilalte părți contractante. În acest caz efectele acordului încetează după trecerea a 6 luni de la data primirii notificării de către cealaltă parte contractantă, cu condiția ca notificarea respectivă să nu fi fost retrasă înainte de expirarea acestei perioade.

4. Prevederile prezentului acord nu vor afecta contractele încheiate între persoanele fizice și/sau juridice din cele două țări înainte de data intrării în vigoare a acestuia.

ARTICOLUL 15

Semnat la București la data de 14 mai 2002, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, bosniacă/croată/sârbă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În situația în care există diferențe de interpretare a textelor prezentului acord, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Bosnia și Herțegovina,
Dragan Mikerevič,
președintele Consiliului de Miniștri

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului
dintre România și Bosnia și Herțegovina privind comerțul
și colaborarea economică, semnat la București la 14 mai 2002**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre România și Bosnia și Herțegovina privind comerțul și colaborarea economică, semnat la București la 14 mai 2002, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 10 aprilie 2003.
Nr. 199.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 124

din 27 martie 2003

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 543/2002
privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stăngu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Cristina Nicoară	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni, excepție ridicată de Romeo Sălceanu în Dosarul nr. 4.802/2002 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, avocat Mircea Stănculescu, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul autorului excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, susținând oral motivele de neconstituționalitate a textelor de lege criticate, expuse în notele scrise depuse la dosar.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca devenită inadmisibilă, arătând că asupra textului de lege criticat Curtea Constituțională s-a pronunțat prin deciziile nr. 86 și nr. 89*), ambele din 27 februarie 2003, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni, decizii nepublicate încă în Monitorul Oficial al României, Partea I, dar care sunt obligatorii pentru Curtea Constituțională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 noiembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 4.802/2002, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni**, ridicată de Romeo Sălceanu, inculpat în dosarul menționat, pentru săvârșirea infracțiunii de corupție sexuală.

*) Decizia nr. 86 din 27 februarie 2003 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 31 martie 2003. Decizia nr. 89 din 27 februarie 2003 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 27 martie 2003.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se consideră că dispoziția legală criticată contravine prevederilor art. 4 alin. (2), art. 11, art. 16 alin. (1) și ale art. 20 din Constituție, precum și ale art. 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice. În acest sens, se arată că între o persoană care, din cauze neimputabile ei nu fusese judecată definitiv până la data intrării în vigoare a legii, și o altă persoană care a săvârșit aceeași infracțiune în același moment, dar care, datorită celerității judecării cauzei sale, a fost judecată definitiv până la data intrării în vigoare a legii se creează o inegalitate de tratament „fără un motiv obiectiv și rezonabil”. Se conchide că „violarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără a exista o motivare obiectivă și rezonabilă”.

Judecătoria Sectorului 5 București, contrar prevederilor art. 23 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, nu și-a exprimat opinia asupra excepției ridicate. În temeiul dispozițiilor legale menționate, precum și în conformitate cu art. 15 din Regulamentul său de organizare și funcționare, Curtea Constituțională a solicitat completarea actului de sesizare cu opinia instanței de judecată, dar aceasta nu a dat curs acestei solicitări până la data pronunțării prezentei decizii.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile art. 8 din Legea nr. 543/2002 nu creează privilegii sau discriminări, neîncălându-se nici unul dintre criteriile egalității în drepturi enumerate în art. 4 alin. (2) din Constituție și în art. 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice. De asemenea, se arată că interpretarea dată de autorul excepției principiului egalității în fața legii, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, este în vădită contradicție cu jurisprudența Curții Constituționale în această materie. În acest sens se citează Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994 în care s-a statuat că „principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite”. Se mai apreciază că grațierea colectivă constituie un act de clemență al Parlamentului, condițiile de acordare și de aplicare a acesteia fiind stabilite prin lege organică în temeiul art. 72 alin. (3) lit. g) din Constituție. Destinatarii legii prin care se acordă grațierea colectivă au vocația de a beneficia de prevederile sale numai dacă îndeplinesc condițiile prevăzute în conținutul acesteia, iar condiția conținută de art. 8 din Legea nr. 543/2002 nu încalcă principiul egalității în fața legii.

Avocatul Poporului apreciază că dispoziția legală criticată este neconstituțională. Se arată că Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni este atât un act de voință politică, cât și un act de clemență ce aparține Parlamentului. Criteriile pe baza cărora se acordă grațierea colectivă se stabilesc în exclusivitate de legiuitor care are obligația de a respecta principiile Constituției. Conținutul art. 8 din lege încalcă însă principiul egalității în drepturi a cetățenilor, consfințit de art. 16 alin. (1) din Constituție, precum și principiul aplicării legii penale mai favorabile, reflectat la rândul său de art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală. De asemenea, se susține că „legea mai favorabilă se exprimă printr-un tratament mai blând, inclusiv prin acte de clemență ale statului”. Textul de lege supus controlului de constituționalitate lipsește de tratamentul juridic menționat persoanele care nu au fost condamnate prin hotărâre judecătorească definitivă. Se consideră că art. 8 „ar putea fi constituțional numai dacă se referea la data săvârșirii faptei și nu la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești”. Se apreciază că susținerile autorului excepției, referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 4 alin. (2), art. 11 și ale art. 20 din Constituție, sunt nerelevante, ele neavând legătură cu prevederile legale supuse controlului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 726 din 4 octombrie 2002, dispoziții care au următorul cuprins: *„Dispozițiile prezentei legi privesc pedepsele, măsurile și sancțiunile aplicate prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate până la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.”*

Aceste dispoziții sunt considerate de autorul excepției ca fiind neconstituționale în raportul cu prevederile art. 4 alin. (2), art. 11, art. 16 alin. (1) și ale art. 20 din Constituție, precum și ale art. 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Textele constituționale invocate au următorul conținut:

— Art. 4 alin. (2): *„România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de*

naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.“;

— Art. 11: „(1) *Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte.*”

(2) *Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern.*“;

— Art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*“;

— Art. 20: „(1) *Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*”

(2) *Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.*“

Potrivit dispozițiilor art. 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, de asemenea invocat în susținerea excepției, „*Toate persoanele sunt egale în fața legii și au, fără discriminare, dreptul la o ocrotire egală din partea legii. În această privință legea trebuie să interzică orice discriminare și să garanteze tuturor persoanelor o ocrotire egală și eficace contra oricărei discriminări, în special de rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie politică sau orice altă opinie, origine națională sau socială, avere, naștere sau întemeiată pe orice altă împrejurare.*”

Examinând excepția, Curtea Constituțională constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni s-a mai pronunțat prin deciziile nr. 86 și 89 din data de 27 februarie 2003, decizii prin care s-a constatat că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât „*limitează aplicarea legii la pedepse, măsuri și sancțiuni aplicate prin hotărâri judecătorești rămase definitive până la data intrării în vigoare a legii, excluzând pedepsele, măsurile și sancțiunile aplicate ulterior pentru fapte săvârșite până la această dată.*”

Pentru a pronunța această soluție, Curtea a reținut următoarele:

— criteriul de acordare a grațierii colective instituit prin art. 8 din Legea nr. 543/2002, și anume existența unei „*hotărâri judecătorești definitive pronunțate până la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I*”, este determinat de o serie de elemente neprevăzute și neimputabile persoanei condamnate. Astfel, indiferent de data comiterii unei fapte prevăzute de legea penală, durata procesului penal și finalizarea acestuia depind adesea de o serie de factori, cum sunt gradul de operativitate a organelor judiciare, incidente legate de îndeplinirea procedurii de citare, exercitarea sau neexercitarea căilor de atac prevăzute de lege și alte împrejurări care pot să întârzie soluționarea cauzei;

— stabilirea unui asemenea criteriu, aleatoriu și exterior conduitei persoanei condamnate, de care depinde acordarea clemenței, este în contradicție cu principiul egalității în fața legii consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, conform căruia, în situații egale tratamentul juridic aplicat nu poate fi diferit. Fiind o lege, actul prin care se acordă grațierea trebuie să se aplice tuturor persoanelor care, aflate în aceeași situație, pot beneficia de iertarea pedepsei;

— sub aspectul incidenței actului de clemență colectivă, toți infractorii care au comis infracțiuni de aceeași categorie, anterior datei intrării în vigoare a legii, se află într-o situație identică, data condamnării lor definitive neavând nici o semnificație în ceea ce privește stabilirea unui tratament juridic diferențiat, întrucât aceasta depinde de factori străini conduitei procesuale a infractorilor;

— criteriul obiectiv în baza căruia se acordă beneficiul grațierii colective poate fi determinat numai de săvârșirea faptei penale până la data intrării în vigoare a actului normativ de grațiere ori până la o altă dată anterioară, stabilită de lege, cum ar fi, spre exemplu, data inițierii proiectului de lege. Această concluzie se impune și din aplicarea principiului activității legii penale, reglementat prin art. 10 din Codul penal, atât incriminarea, cât și aplicarea pedepsei fiind determinate de momentul comiterii infracțiunii. Or, art. 8 din Legea nr. 543/2002 nu respectă aceste principii;

— referirea la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de condamnare, prevăzută în textul criticat, creează premisele unei discriminări între persoane care, deși se găsesc în situații obiectiv identice, beneficiază de un tratament juridic diferit, ceea ce contravine prevederilor art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală.

Curtea constată că, la momentul pronunțării prezentei decizii, deciziile nr. 86 și 89 din 27 martie 2003 nu fuseseră încă publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I. Potrivit art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/2002, republicată, „*Deciziile sunt obligatorii de la data publicării lor în Monitorul Oficial al României și produc efecte numai pentru viitor*”, iar în cauză sunt aplicabile dispozițiile art. 23 alin. (3) teza a doua, care prevăd că „*Nu pot face obiectul excepției [...] prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Sub acest aspect, împrejurarea că decizia anterioară nu a fost încă publicată până la momentul pronunțării prezentei decizii nu are relevanță față de Curte, soluția prin care s-a constatat neconstituționalitatea art. 8 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni fiindu-i opozabilă.

Prin urmare, reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate (opozabil Curții Constituționale de la data pronunțării deciziei de admitere a excepției, respectiv 27 februarie 2003, iar nu de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I) a intervenit după sesizarea Curții, urmează ca excepția să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni, excepție ridicată de Romeo Sălceanu în Dosarul nr. 4.802/2002 al Judecătorei Sectorului 5 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 martie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 127

din 27 martie 2003

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 privind soluționarea contestațiilor
împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere
întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Mădălina Ștefania Diaconu	— magistrat asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice, excepție ridicată, din oficiu, de Judecătoria Sectorului 1 București în Dosarul nr. 6.538/1999 al acelei instanțe.

La apelul nominal se prezintă partea Răzvan Mihai Moraru, prin avocat Alexandru Udrea, lipsind cealaltă parte, Eugenia Moraru, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Avocatul părții prezente pune concluzii de admitere a excepției ridicate, din oficiu, de Judecătoria Sectorului 1 București, arătând că textul criticat pentru neconstituționalitate încalcă art. 125 alin. (1) din Constituție și principiul separației puterilor în stat. Art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 instituie calea contestației

împotriva modului de stabilire a taxei judiciare de timbru, care va fi soluționată, potrivit dispozițiilor acestei ordonanțe, de către organele Ministerului Finanțelor Publice. Aceasta echivalează cu instituirea unei căi de atac administrative împotriva unei încheieri a instanței de judecată, ceea ce contravine principiului separației puterilor în stat. Mai mult, deciziile date de organele Ministerului Finanțelor Publice sunt, potrivit art. 11 alin. (3) din ordonanță, definitive, impunându-se instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune, de asemenea, concluzii de admitere a excepției ridicate, arătând că textul criticat pentru neconstituționalitate încalcă dispozițiile art. 125 alin. (1) din Constituție, precum și principiul separației puterilor în stat. Cu toate că nu reprezintă un act de înlăturare a justiției propriu-zis, stabilirea taxei judiciare de timbru, prin încheiere, este un act strâns legat de realizarea justiției. În consecință, judecarea contestației împotriva modului de stabilire a acestei taxe este o prerogativă a puterii judecătorești, iar nu o atribuție a organelor Ministerului Finanțelor Publice, care sunt autorități administrative.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 noiembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 6.538/1999, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Ordonanța**

de urgență a Guvernului nr. 13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice, excepție ridicată, din oficiu, de instanța judecătorească în cadrul judecării unei acțiuni de partaj.

În motivarea excepției, Judecătoria Sectorului 1 București consideră că dispozițiile art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 încalcă prevederile art. 125 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin instanțele judecătorești. Taxele judiciare de timbru datorate în diverse litigii deduse judecării se stabilesc de instanța judecătorească prin încheiere, care, potrivit art. 255 alin. (2) din Codul de procedură civilă, reprezintă o hotărâre judecătorească și nu poate fi supusă decât controlului judiciar. Prevăzând că „*se soluționează potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență și contestațiile împotriva modului de stabilire a taxei judiciare de timbru*”, textul de lege criticat încalcă atribuția constituțională exclusivă a instanțelor judecătorești.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților consideră că soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești nu depinde de dispozițiile legale criticate. În acest sens, arată că stabilirea taxei judiciare de timbru nu reprezintă, în sensul prevederilor art. 2 alin. (2) din Legea pentru organizarea judecătorească nr. 92/1992, o „*acțiune care să vizeze înlăptuirea actului de justiție, ci o simplă operațiune tehnică prealabilă acestuia*”. De altfel, potrivit art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001, „*deciziile date în soluționarea căilor administrative de atac pot fi atacate la instanțele de contencios administrativ competente, fiind astfel supuse controlului judiciar*.” În concluzie, apreciază ca fiind nefondate criticile de neconstituționalitate.

Guvernul consideră, de asemenea, că excepția ridicată este neîntemeiată. Arată că „*prin dispozițiile legale criticate nu se încalcă, în nici un caz, principiul accesului liber la justiție, acest acces fiind în mod expres prevăzut în conținutul actului normativ criticat, Curtea Constituțională pronunțându-se în repetate rânduri asupra constituționalității exercitării și a unor căi de atac pe cale administrativă, prealabile soluționării jurisdicționale*”. Pe de altă parte, art. 125 alin. (1) din Constituție „*nu are relevanță asupra fondului problemei în cauză, această dispoziție din Constituție referindu-se la structura organizatorică a sistemului judiciar din România, deci la instituțiile puterii judecătorești, nu la competențele date de lege în sarcina lor*”.

Președintele Senatului nu a transmis punctul său de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, conclu-

ziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992 constată următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 6 februarie 2001, potrivit cărora:

— Art. 1 alin. (2): „*Se soluționează potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență și contestațiile împotriva modului de stabilire a taxei judiciare de timbru, precum și cele formulate împotriva actelor de constatare în cazul rambursării taxei pe valoarea adăugată*”.

Din motivarea excepției rezultă că autorul acesteia consideră ca fiind neconstituțională numai teza întâi a textului de lege citat, prin urmare numai aceasta constituie obiect al controlului de constituționalitate.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 a fost aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 506/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 16 octombrie 2001. Modificările aduse nu vizează dispoziția ce constituie obiectul excepției de neconstituționalitate.

Autorul excepției consideră că dispozițiile legale criticate sunt contrare prevederilor art. 125 alin. (1) din Constituție, conform cărora:

— Art. 125 alin. (1): „*Justiția se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege*”.

I. În ceea ce privește admisibilitatea excepției ridicate, Curtea reține că dispoziția legală criticată este determinantă în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești și poate fi examinată pe fond. Modul de stabilire a taxei judiciare de timbru, plata sau contestarea acesteia constituie chestiuni prejudiciale, care trebuie soluționate de instanță prin încheiere, fără de care nu poate fi continuată judecata și nu poate fi soluționat litigiul. În acest sens, art. 20 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, prevede că „*Neîndeplinirea obligației de plată până la termenul stabilit se sancționează cu anularea acțiunii sau a cererii*”.

II. Examinând pe fond excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este întemeiată și urmează să o admită.

Conform dispozițiilor art. 20 alin. (2) teza întâi din Legea nr. 146/1997, „*Dacă taxa judiciară de timbru nu a fost plătită în cuantumul legal, în momentul înregistrării acțiunii sau cererii, ori dacă, în cursul procesului apar elemente care determină o valoare mai mare, instanța va pune în vedere petentului să achite suma datorată până la primul termen de judecată*.”

Cuquantumul și modul de stabilire a taxei judiciare de timbru sunt prevăzute de Legea nr. 146/1997, iar respectarea acestor prevederi legale se verifică de instanța judecătorească la primirea acțiunii, ca o măsură administrativă, și de completul de judecată, prin încheiere, după înregistrarea acțiunii.

Cu toate că stabilirea cuantumului și verificarea plății taxelor judiciare de timbru nu sunt acte propriu-zise de înfăptuire a justiției, acestea sunt strâns legate de actul de justiție, fiind chestiuni prejudiciale care țin pe loc ori chiar împiedică înfăptuirea actului de justiție. Soluționarea unei eventuale contestații privind modul de stabilire de către instanța judecătorească a obligației de plată și a cuantumului taxei judiciare de timbru constituie fără îndoială un act de înfăptuire a justiției.

Mai mult, aplicarea *in concreto* a textului de lege criticat poate duce la situații în care organul administrativ investit cu soluționarea contestației să exercite anumite atribuții care țin de competența exclusivă a instanței de judecată. Spre exemplu, este posibil ca instanța judecătorească să stabilească prin încheiere un anumit cuantum al taxei de timbru, în considerarea calificării pe care o dă acțiunii cu care este sesizată (acțiune în constatare, în realizare sau în constituire). Pe calea contestației prevăzute de textul criticat organele Ministerului Finanțelor Publice ar putea considera că taxa judiciară de timbru nu a fost corect stabilită, deoarece acțiunea respectivă în justiție trebuia calificată altfel decât a făcut-o instanța de judecată. O astfel de posibilitate, deschisă de textul criticat, este în contradicție cu prevederile art. 125 alin. (1) din Constituție.

Curtea reține că art. 125 alin. (1) din Legea fundamentală nu se referă, așa cum se apreciază în punctul de vedere comunicat de Guvern, „la structura organizatorică a sistemului judiciar din România“, ci acesta statuează asupra principiului separației puterilor în stat, din care rezultă că justiția se realizează exclusiv prin autoritatea judecătorească, în a cărei componentă intră Curtea Supremă de Justiție și celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art.23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 privind soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice și constată că acest text este neconstituțional în măsura în care se referă și la taxele judiciare de timbru stabilite de instanțele judecătorești. Excepția a fost ridicată, din oficiu, de Judecătoria Sectorului 1 București în Dosarul nr. 6.538/1999 al acelei instanțe.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 martie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mădălina Ștefania Diaconu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN privind normele de bonitare și certificare a hameiului

Având în vedere prevederile art. 27 din Legea nr. 627/2002 privind producerea și comercializarea hameiului, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare, văzând Referatul de aprobare al Direcției generale de implementare, reglementare și de management al resurselor biotehnologice nr. 124.671 din 20 februarie 2003,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Produsele prevăzute la art. 1 din Legea nr. 627/2002 privind producerea și comercializarea hameiului, pentru a fi comercializate, sunt supuse certificării.

(2) Sunt exceptate de la procedurile de certificare următoarele:

a) hameiul recoltat din exploatațiile proprii ale producătorilor de bere și utilizat de aceștia în stare naturală sau prelucrat parțial;

b) extractele izomerizate ale hameiului;

c) produsele derivate din hamei, prelucrate ca urmare a unui contract în beneficiul producătorului de bere, cu condiția ca aceste produse să fie utilizate în cadrul acestei unități producătoare de bere;

d) hameiul și produsele derivate din hamei, ambalate pentru vânzare către persoane fizice pentru uz propriu.

(3) Produsele la care s-a făcut referire la alin. (2) lit. a)—d) urmează procedura de control, pentru a fi determinate.

(4) Procedura de certificare include emiterea certificatelor, marcarea și sigilarea ambalajelor.

(5) Certificarea se efectuează sub supravegherea oficială a persoanelor împuternicite de stat în acest scop, în prima fază de comercializare, înainte ca produsul să fie oferit spre vânzare sau prelucrare. În cazul conurilor de hamei, certificarea are loc nu mai târziu de 31 martie următor anului de recoltă. Totuși, când apar probleme pentru o anumită recoltă, termenul de mai sus va fi extins până cel mai târziu la 31 iulie următor anului de recoltă, la recomandarea Consiliului consultativ pentru hamei.

(6) Procedurile de certificare se efectuează la ferme sau în locuri aprobate de certficatori, cunoscute ca „centre de certificare” sau „depozite de certificare”.

(7) Dacă după certificare s-a modificat ambalarea unuia dintre produsele specificate la alin. (1), produsul se supune unei noi proceduri de certificare.

(8) Certificarea produselor prevăzute la art. 1 se realizează de cadre de specialitate ale direcțiilor generale pentru agricultură și industrie alimentară județene, împuternicite pentru activitatea de certificare. Lista persoanelor împuternicite pentru activitatea de certificare este aprobată prin ordin

al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(9) Organismele autorizate de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor pentru controlul activității de certificare sunt: Laboratorul de chimie a hameiului din cadrul Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj-Napoca, Laboratorul fermentative din cadrul Institutului de Cercetări Alimentare București și Laboratorul bere din cadrul Universității Dunărea de Jos, Galați.

Art. 2. — (1) Faza de certificare prevăzută la art. 1 alin. (4) este faza în care produsele răspund exigențelor minime de comercializare și se eliberează certificatele.

(2) Exigențele minime de calitate, menționate la alin. (1), se referă la umiditate, corpuri străine, care se determină pentru fiecare produs.

(3) Pentru clasificarea conurilor de hamei pe clase de calitate, după proprietățile organoleptice și fizico-chimice, Consiliul consultativ pentru hamei elaborează norma tehnică internă.

Art. 3. — Certificarea prevede aplicarea informațiilor particulare pe fiecare unitate de ambalaj și eliberarea certificatului care însoțește produsul.

Art. 4. — Fiecare unitate de ambalaj prezintă în scris, în limba română și cel puțin în una dintre limbile comunitare, următoarele semne particulare:

a) descrierea produsului incluzând, în cazul hameiului, cu sau fără semințe, mențiunile, după caz, „hamei condiționat”, „hamei necondiționat”;

b) soiul sau soiurile;

c) numărul de identificare a certificatului;

d) originea;

e) conținutul în acizi alfa, acizi amari.

Aceste semne particulare vor fi scrise cu caractere vizibile, de dimensiune uniformă și care nu pot fi înlăturate.

Art. 5. — Certificatul prevede cel puțin următoarele particularități:

1. Pentru hamei:

a) descrierea produsului;

b) numărul certificatului;

c) greutatea netă;

- d) localitatea și suprafața de producere a hameiului;
- e) anul recoltării;
- f) soiul.

2. În cazul produselor preparate din hamei:

- suplimentar, la semnele particulare menționate la pct. 1 se înscriu locul și data preluării și perioada de valabilitate a produsului.

Art. 6. — Suprafețele de producere a hameiului sunt zonele și regiunile de producție prevăzute la art. 1 din Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 623/2002, privind stabilirea zonelor de cultură a hameiului, recunoscute pentru certificarea denumirii de origine, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 950 din 24 decembrie 2002.

Art. 7. — Cu excepția cazului menționat la art. 1 alin. (2) lit. a), hameiul certificat în cadrul Comunității Europene și hameiul importat din țări terțe, care este însoțit de atestate de echivalență a calității, pot fi utilizate pentru obținerea produselor preparate din hamei.

Art. 8. — (1) Produsele la care se face referire în prezentul ordin pot fi combinate numai sub supraveghere în

centrele de certificare sau în depozitele de certificare pe perioada cât sunt în circulație.

(2) Hameiul folosit pentru amestec trebuie să fie din aceeași suprafață de producție, din aceeași recoltă și din același soi.

(3) Pentru obținerea extractelor poate fi amestecat și hameiul certificat de origine din aceeași recoltă, dar din soiuri diferite și din suprafețe diferite, iar în certificatul care însoțește produsul se precizează:

- a) soiurile folosite, suprafețele de producție și anul recoltării;
- b) ponderea fiecărui soi utilizat în amestec;
- c) numărul certificatelor emise pentru soiurile de hamei folosite la amestec (combinație).

Art. 9. — (1) Normele de certificare sunt prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 10. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

București, 3 martie 2003.
Nr. 172.

ANEXA Nr. 1

NORME DE CERTIFICARE

Art. 1. — În sensul prevederilor prezentului ordin, se definesc următoarele:

- a) *hamei necondiționat* reprezintă hameiul care a fost supus unei proceduri de uscare și de ambalare;
- b) *hamei condiționat* reprezintă hameiul supus operațiunii de uscare finală și de ambalare finală;
- c) *hamei cu semințe* reprezintă hameiul cu un conținut de semințe mai mare de 2% din greutate;
- d) *hamei fără semințe* reprezintă hameiul cu un conținut de semințe până la 2% din greutate;
- e) *extract izomerizat de hamei* reprezintă extractul al cărui conținut în acizi alfa a suferit o izomerizare aproape totală;
- f) *sigilarea ambalajelor* reprezintă închiderea ambalajului sub supravegherea oficială, astfel încât la deschidere sigiliul ambalajului se deteriorează;
- g) *circuit închis de operare* reprezintă un proces de preparare sau de transformare a hameiului, efectuat sub supraveghere oficială, care să garanteze că nu se utilizează decât produsele certificate și bonitate din care rezultă produsele preparate sau transformate, fără a exista, în timpul

operațiilor de procesare, posibilitatea de adăugare sau de sustragere a hameiului ori produselor derivate din hamei;

h) *lot* — un număr de baloturi de hamei sau de produse derivate din hamei cu aceleași caracteristici, care s-au prezentat în același timp pentru certificare de același producător individual sau asociat.

Art. 2. — Lotul de conuri de hamei prezentat pentru certificare trebuie să fie însoțit de o declarație semnată de producător, care cuprinde:

- anul de recoltă;
- soiul;
- locul de producere;
- informațiile cadastrale sau o indicare oficială echivalentă;
- numărul de baloturi care fac parte din lot.

Art. 3. — (1) Se prezintă spre certificare numai conurile de hamei care îndeplinesc cerințele minime de comercializare. În anexa nr. 2 sunt prevăzute exigențele minime de comercializare.

(2) Controlul efectuat în vederea respectării cerințelor minime de comercializare are în vedere gradul de umiditate a hameiului, determinat conform metodelor agreeate de

organismul de control, prevăzute în anexa nr. 3, secțiunea B, pct. 2. Prin metodele prevăzute la anexa nr. 3, secțiunea B, pct. 2, agreeate de organismul de control, rezultatul dat de scala tipică produsului are valoarea 2. În cazul contestării rezultatelor analizelor de determinare a umidității se aplică metodele de determinare a umidității prevăzute în anexa nr. 3, secțiunea B, pct. 1.

(3) Controlul respectării exigențelor minime de comercializare, altele decât umiditatea, se realizează conform uzanțelor comerciale practicate și cu efectuarea analizelor prevăzute în anexa nr. 3, secțiunea C.

Art. 4. — Pentru efectuarea analizelor necesare activității de control, prevăzute la art. 10 și în anexa nr. 3, secțiunea B, pct. 1 și 3, și secțiunea C, recoltarea eșantioanelor se realizează astfel:

a) prelevarea se face pentru fiecare lot, cel puțin un balot din zece și cel puțin două baloturi din lot;

b) prelevarea și tratarea eșantioanelor se realizează conform metodelor descrise în anexa nr. 3, secțiunea A.

Art. 5. — Certificatul prevăzut la art. 5 din ordin trebuie să prevadă mențiunile „hamei cu semințe” sau, după caz, „hamei fără semințe”.

Art. 6. — (1) Numărul de referință al certificatului prevăzut la art. 5 din ordin este format din codificarea elementelor care definesc centrele de certificare, codul României, anul de recoltă și identificarea loturilor, așa cum sunt indicate în anexa nr. 4.

(2) Numărul de referință al certificatului este același pentru componentele unui lot.

(3) Lista cuprinzând centrele de certificare și codul atribuit fiecărui centru este întocmită de autoritatea competentă a statului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a. Lista se actualizează și se publică anual.

Art. 7. — În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din ordin, după sigilare fiecare ambalaj este marcat. Marcarea pe unitatea de ambalaj în care produsul se comercializează, cu elementele prevăzute la art. 2 și conform indicațiilor prevăzute în anexa nr. 5, este supusă controlului.

Art. 8. — (1) Produsele obținute prin procesarea hameiului certificat înainte de procesare pot fi certificate dacă procesarea are loc în circuit închis de operare.

(2) Când procesarea hameiului are loc în halele sau centrele de certificare:

a) certificatul este eliberat după procesare;

b) hameiul original, neprocesat, este însoțit de declarația prevăzută la art. 2.

(3) Numărul atribuit lotului de hamei original, înainte de procesare, trebuie să figureze în certificatul hameiului procesat.

(4) Produsele obținute din hamei, conform art. 7 din ordin, pot fi certificate dacă sunt fabricate în circuit închis de operare.

Art. 9. — (1) Pe filiera de comercializare nu pot fi schimbate ambalajele pulberilor și extractelor din hamei decât sub supravegherea oficială a persoanelor cu atribuții de control al produselor certificate.

(2) La schimbarea ambalajelor prevăzută la alin. (1), realizată fără o transformare a produsului, noua procedură de certificare prevede numai:

a) marcarea noului ambalaj;

b) menționarea actualizării marcării și schimbării ambalajului în certificatul inițial.

Art. 10. — Produsele prevăzute la art. 1 din ordin sunt supuse controalelor astfel:

a) pentru hameiul recoltat pe suprafețele proprii ale producătorilor de bere și utilizat de aceștia în vederea transformării, producătorul de bere transmite, pentru fiecare recoltă, înainte de 1 noiembrie, organismului de control prevăzut la art. 1 alin. (9) din ordin, o declarație care cuprinde: soiul, cantitatea recoltată, locul de cultivare, suprafața aferentă, cu indicațiile cadastrale, sau o indicare corespunzătoare oficială echivalentă. Nu se impune un control suplimentar când hameiul este transformat sau utilizat în cadrul unui singur producător de bere. În celelalte cazuri controlul se realizează conform prevederilor lit. c), cu excepția subpct. 5, menționate mai jos;

b) pentru extractele izomerizate de hamei, transformatorul declară anual, nu mai târziu de 31 decembrie, organismului de control cantitățile produse, precum și cantitățile comercializate. Ambalajele poartă mențiunea „extract izomerizat de hamei” și indicațiile referitoare la greutate sau volum;

c) pentru derivatele din hamei transformat, contractate și evidențiate de un producător de bere, acestea trebuie să fie utilizate de producătorul de bere contractant, iar organismul de certificare emite la intrarea hameiului în locul de procesare un document care prevede, pe măsura derulării operațiilor de procesare, cel puțin următoarele indicații:

1. numărul contractului;

2. destinatarul;

3. stabilirea procesării;

4. descrierea produsului procesat;

5. numărul certificatului sau atestatului de echivalență a hameiului original;

6. greutatea produsului procesat.

Numărul acestui document este indicat pe ambalaj;

d) pentru conurile de hamei și produsele derivate din hamei, ambalate în pachete mici, destinate vânzării pentru consumuri particulare, greutatea pachetului nu poate fi mai mare de 500 g, pentru conuri de hamei și pulbere de hamei, și până la 150 g pentru extracte. În toate cazurile descrierea produsului, precum și greutatea trebuie indicate pe ambalaj.

ANEXA Nr. 2

**EXIGENȚELE MINIME
de comercializare a hameiului**

Caracteristici	Descriere	Conținutul maxim (% din greutate)	
		Hamei condiționat	Hamei necondiționat
a) Amestec	Conținut de apă	12	14
b) Frunze, lăstari și pedunculi	Fragmente de frunze, de lăstari și pedunculi cu lungimea mai mare de 2,5 cm	6	6
c) Bractee	Bractee despărțite de conuri		
d) Impurități	Mici particule care rezultă din mașina de recoltat și care în general nu rezultă din con	Nu este aplicabil	15
		3	4
e) Pentru „hamei fără semințe” — semințe	Fructe mature ale conului	2	2

ANEXA Nr. 3

A. Metode de eșantionare

Pentru eșantionarea conurilor de hamei în vederea determinării umidității hameiului și, după caz, a conținutului de corpuri străine, se procedează astfel:

1. Prelevarea**a) Hamei ambalat**

Prelevarea probelor se realizează în funcție de numărul de baloturi prevăzut la art. 4 din anexa nr. 1 și de greutatea conurilor de hamei proporționale cu greutatea coletelor; eșantioanele recoltate trebuie să fie suficiente, astfel ca numărul de conuri de hamei să reprezinte în mod corect baloturile.

b) Hamei vrac

Prelevarea pe porțiuni egale care provin/rezultă de la 5 până la 10 locuri diferite din vrac, precum și din suprafețe diferite. Eșantioanele luate se pun în recipiente. Pentru evitarea unei deteriorări rapide cantitatea de hamei trebuie să fie suficient de importantă pentru ca închiderea recipientului să se realizeze prin comprimare puternică. Greutatea eșantionului nu poate fi mai mică de 100 g.

2. Omogenizarea probelor

Pentru a fi reprezentative, eșantioanele trebuie omogenizate cu grijă și sigilate.

3. Subeșantionarea

După omogenizare urmează prelevarea unuia sau mai multor eșantioane reprezentative și așezarea lor în recipiente ermetice și etanșe, cutii metalice sau borcane de sticlă.

4. În timpul transportului eșantioanele vor fi conservate la frig. Recipientele nu se deschid, iar pentru efectuarea

examenului sau analizei eșantionul în cauză se reduce la temperatura ambiantă.

B. Metode de control al gradului de umiditate a hameiului

1. Se macină eșantioanele destinate pentru determinarea umidității. Este foarte important ca eșantioanele să nu fie expuse la aer decât la temperaturi minime.

Aparatură:

- balanță sensibilă la 0,005 g;
- etuvă electrică termostatică între 105—107 °C, eficace pentru controlul prin test cu sulfat de cupru;
- fiole metalice cu diametrul de 70 până la 100 mm și cu adâncimea de 20 până la 30 mm, dotate cu capac bine adaptat;
- excicator obișnuit care permite răcirea cutiilor și care conține un agent de uscare cu indicator de colorare la saturație.

Mod de operare:

Trecerea unei cantități exacte de 3 până la 5 g de hamei măcinat într-o fiolă cântărită, închiderea cu capacul și cântărirea ei cu o precizie de 1 mg. Se deschide capacul și se pune fiola în etuvă la 105—107 °C pentru o perioadă de o oră. Se închide cutia și se pune la răcire cel puțin 20 de minute în excicator. Se cântărește din nou cu o precizie de 1 mg.

Calcul:

Se calculează pierderea în greutate la uscare și se raportează procentual la greutatea inițială a hameiului luat în analiză. Rezultatul se exprimă în procente cu o zecimală.

2. Alte metode:

Metoda care utilizează fie aparate de cântărire electronică și de uscarea a hameiului la raze infraroșii sau aer cald, fie aparat de măsurat electric. Aceste aparate indică pe o scală umiditatea eșantionului tratat.

C. Metoda de control al conținutului în corpuri străine

1. Determinarea proporției de frunze, lăstari și bractee detașate și de impurități

Eșantioanele de 5 până la 100 g sunt cernute cu ajutorul unei site de 2 mm.

Lupulina, deșeurile și semințele care rezultă sunt strânse, semințele fiind separate manual. Eșantioanele sunt așezate separat. Conținutul unei site de 2 mm este transferat separat pe o sită de 10 mm și se cerne din nou. Conurile de hamei, frunzele, lăstarii și impuritățile rămân în sită, în timp ce bracteele conurilor, semințele, deșeurile de lupulină și bucățile mici de frunze și lăstari trec prin sită. Acestea sunt alese manual și părțile se regroupează astfel:

- a) frunze și lăstari;
- b) hamei (bractee de conuri, conuri de hamei și lupulină);
- c) impurități;
- d) semințe;
- e) bractee pentru hamei necondiționat.

Este imposibil să se separe deșeurile și lupulina. În consecință, utilizându-se un obiectiv, stabilirea culorii se

estimează procentual pentru cele două și se calculează greutatea lor, considerându-se că densitatea lor este identică.

Diferitele grupe sunt cântărite și rezultatele sunt raportate la greutatea inițială.

2. Determinarea proporției de semințe:

Eșantionul de 25 g este depozitat într-un recipient metalic închis și așezat în etuvă la 115 °C o perioadă de două ore pentru eliminarea substanțelor rășinoase.

Eșantionul uscat se acoperă cu o țesătură de bumbac gros și se freacă puternic sau se bate mecanic până la detașarea semințelor de hamei. Hameiul uscat și desfăcut în particule fine se separă de semințele de hamei cu ajutorul unui zdrobitor prevăzut cu site cu ochiuri de 1 mm. Resturile de conuri cu semințe sunt separate, utilizându-se fie planuri înclinate, despărțite de hârtie, fie alte dispozitive care permit reținerea conurilor și a altor corpuri și trecerea semințelor.

Semințele pot fi cântărite.

Procentajul de semințe se calculează în raport cu greutatea eșantionului inițial.

ANEXA Nr. 4

CODIFICAREA ȘI ORDINEA**de formare a numărului de referință a certificatului**

1. Centrul de certificare (numerotat de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor)

2. Codul de țară

3. Anul de recoltă: două cifre se atribuie anului de recoltă;

4. Identificarea lotului: acest număr se atribuie lotului către organismul de certificare.

ANEXA Nr. 5

MARCAREA AMBALAJELOR

Marcarea este realizată conform naturii ambalajului, astfel:

a) conurile de hamei ambalate în legături sau baloturi, prin tipărirea pe ambalaj;

b) pulbere de hamei în pachete: prin înscrierea pe pachet;

c) pulbere sau extract de hamei în cutii metalice: prin tipărirea pe cutie sau poansonare în metalul cutiei;

d) sigilarea ambalajului care conține un lot de pachete sau cutii cu pulbere ori extract: prin aplicarea sigiliului pe ambalaj.

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE, TRANSPORTURILOR ȘI LOCUINȚEI

ORDIN**pentru aprobarea Reglementărilor privind condițiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească vehiculele rutiere în vederea admiterii în circulație pe drumurile publice din România — RNTR 2**

Având în vedere prevederile art. 12 lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 197/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 4 alin. (3) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 44/1997 privind transporturile rutiere, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2000, cu modificările ulterioare, precum și ale Ordonanței Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea vehiculelor rutiere și eliberarea cărții de identitate a acestora, în vederea admiterii în circulație pe drumurile publice din România,

În temeiul prevederilor art. 3 pct. 47 și ale art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 3/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței,

ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Reglementările privind condițiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească vehiculele rutiere în vederea admiterii în circulație pe drumurile publice din România — RNTR 2, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Regia Autonomă „Registrul Auto Român“ va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Pe data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului lucrărilor publice,

transporturilor și locuinței nr. 1.938/2001 pentru aprobarea Reglementărilor privind condițiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească vehiculele rutiere în vederea admiterii în circulație pe drumurile publice din România — RNTR 2, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 15 aprilie 2002.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare după 30 de zile de la data publicării.

p. Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,

Ileana Tureanu,
secretar de stat

București, 11 februarie 2003.
Nr. 211.

*) Anexa se publică ulterior.

ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE

ORDIN**pentru aprobarea Instrucțiunilor nr. 2/2003 de modificare a Instrucțiunilor nr. 4/1999 privind calculul activului net al societăților de investiții financiare**

În conformitate cu prevederile art. 1, 2, art. 7 alin. (3) și (15) și ale art. 8 din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată și modificată prin Legea nr. 514/2002,

în baza hotărârii Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare din ședința din data de 10 aprilie 2003,

președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile nr. 2/2003 de modificare a Instrucțiunilor nr. 4/1999 privind calculul activului net al societăților de investiții financiare.

Art. 2. — Instrucțiunile menționate la art. 1 intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Secretariatul general și Direcția generală piață de capital — Direcția organisme de plasament colectiv vor urmări ducerea la îndeplinire a prezentului ordin.

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
prof. univ. dr. **Gabriela Anghelache**

București, 10 aprilie 2003.
Nr. 16.

INSTRUCȚIUNILE Nr. 2/2003**de modificare a Instrucțiunilor nr. 4/1999 privind calculul activului net al societăților de investiții financiare**

Articol unic. — Prezentele instrucțiuni modifică Instrucțiunile nr. 4/1999 privind calculul activului net al societăților de investiții financiare, aprobate prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 9/1999, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 220 din 19 mai 1999, după cum urmează:

— **La articolul 3 punctul VI va avea următorul cuprins:**

„VI. În cazul valorilor mobiliare cotate pe piețe reglementate și supravegheate de C.N.V.M., înregistrate în bilanțul contabil ca imobilizări financiare sau titluri de plasament, valoarea acestora se stabilește:

a) pe baza prețului mediu ponderat, calculat pe ultimele 12 luni calendaristice, pentru valorile mobiliare tranzacționate în respectivul interval de timp. Prețul mediu

ponderat se calculează ca raport între valoarea tranzacțiilor efectuate în ultimele 12 luni calendaristice (pentru valorile mobiliare cotate la bursă se vor considera tranzacțiile de pe piața Regular) și volumul de acțiuni tranzacționate în ultimele 12 luni calendaristice;

b) pe baza prețului mediu ponderat calculat de la data apariției evenimentului, în situația modificării valorii nominale a acțiunii, a distribuirii de acțiuni gratuite sau în alte situații de acest gen care influențează valoarea de piață a valorilor mobiliare prevăzute la lit. a);

c) pe baza metodologiei stabilite la pct. VII, pentru valorile mobiliare netranzacționate în respectivul interval de timp.“

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
